

Prima instanță: Judecătoria Ciocana mun. Chișinău
Judecător: I. Secrieru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, N. Simciuc, Iu. Cotruță

Dosarul nr. 2ra-1025/17

ÎNCHEIERE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Grigore Cheltuitor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societate pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva lui Grigore Cheltuitor privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” și a fost casată hotărârea Judecătoria Ciocana mun. Chișinău din 07 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 21 iunie 2016, SA „Apa Canal Chișinău” a depus în instanța de judecată cerere împotriva lui Grigore Cheltuitor privind încasarea sumei.

În motivarea cererii s-a indicat că în baza contului personal nr. 1400433 deschis pe numele lui Grigore Cheltuitor, reclamantul a furnizat servicii de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate pentru imobilul nr.16, str. M. Eminescu, com. Tohatin, mun. Chișinău.

Afirmă reclamantul, că la data de 08 iulie 2014, reprezentanții SA „Apă Canal Chișinău” au depistat branșarea neautorizată la rețelele de alimentare cu apă de către pârât.

Astfel a fost efectuat calculul pentru perioada din 17.06.2014 – 08.07.2014 și a înaintat spre plată suma de 20 853,63 lei.

La data de 25 iulie 2014, Comisia pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și evacuarea apelor uzate a adoptat decizia privind efectuarea calcului conform actului cercetării stării evidenței și folosirii apei din data de 08.07.2014,

În rezultatul neachitarii la timp a facturilor primite s-a format o datorie în sumă de 21525,82 lei pentru perioada iulie 2014 - martie 2016.

Indică reclamantul, că în vederea soluționării amiabile a litigiului, la data de 03.05.2016, a transmis pârâtului reclamația nr. 1 1/5-08/698, dar, care a rămas fără răspuns. Solicită reclamantul încasarea de la pârât a datoriei în sumă de 21525,82 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 645,80 lei.

În drept și-a întemeiat reclamantul pretențiile în baza art.514, 572, 525, 667, 668, 617, 622 Cod civil, pct.pct. 9.4.1, 9.4.2 al Regulamentului de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și canalizare din mun. Chișinău nr.5/4 din data de 23.08.2008, art.25 al Legii serviciilor publice de gospodărire comunală nr.1402 din data de 24.10.2002, pct.76 din Hotărârea Guvernului nr.656 din data de 27.05.2002 cu privire la aprobarea regulamentului-cadru privind folosirea sistemelor comunale de alimentare cu apă și canalizare.

Pe parcursul examinării cauzei, la data de 11 octombrie 2016 reclamantul a concretizat pretențiile, indicând că calculul prezentat inițial conform cererii de chemare în judecată a fost efectuat pentru apa potabilă. În urma examinării cauzei a stabilit că, de fapt, s-a înregistrat o branșare neautorizată la rețea în ceea ce privește apa menajeră, pentru consumul fraudulos al căreia există o altă formulă de calcul ce implică un alt cost pentru un m3 de apă (f.d. 34). Astfel, solicită încasarea datoriei în mărime de 16928, 65 lei și a cheltuielilor pentru taxa de stat în sumă de 645, 80 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 07 noiembrie 2016 acțiunea SA „Apa Canal Chișinău” împotriva lui Grigore Cheltuitor privind încasarea sumei a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.57-f.d.60).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, a fost admis apelul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”, a fost casată hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 07 noiembrie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care, s-a admis acțiunea SA „Apă-Canal Chișinău”; s-a încasat de la Cheltuitor Grigore în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” suma de 16928 lei 65 bani, taxa de stat pentru depunerea acțiunii în mărime de 645, 80 lei și taxa de stat pentru cererea de apel în mărime de 484 lei 35 bani. (f.d. 92-96).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 05 aprilie 2017, în termenul prevăzut de lege, Grigore Cheltuitor a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017 cu menținerea hotărârii Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 07 noiembrie 2016.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, a încălcat și a interpretat incorect normele de drept material și procedural, eronat a apreciat probele.

La 26 mai 2017 intimatul SA „Apă-Canal Chișinău” a prezentat referință pe marginea recursului depus, solicitând declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la

proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Grigore Chelțuitor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării

pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Grigore Cheltuitor ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Grigore Cheltuitor se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Ion Druță